

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	"
Un any.....	2'60	"
Per dotzenes.....	0'45	"
Núm. a'trassats des 2.º tom....	0'06	"
Id. id. des 1.º tom....	0'07	"

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos....	0'85
	1 any.....	3'25
Dins España.....	3 mesos....	1'00
	1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Etrangè.....	3 mesos....	1'50
	1 any.....	5'00

DESDITXES.

(ACABAMENT.)

En Ramon havia vista entre sa multitut sa cara simpática de sa infelís Margalida. ¡Pòbre atlòta! Ella també l'havia vist a ell, y tremolava com una fuyeta de poll.

Descolorida y contristada, pareixia sa estatua d'una Verge Dolorosa. ¡Ah! En Ramon may, may, l'havia trobada tan hermosa com a n'aquell instant. Tots els recòrts de sa séua infància se presentaren davant ell. Recordava ses moltes vegades qu'havia jurat estimarla.

—¡Oh! jò som un ingrát; un perjur; (deya entre ell mateix.) ¿Còm es possible que jò haja pogut creure que poria estimá un' altre dòna? ¿Còm es possible qu'haja tengut afeget dins el méu pit aquest amor, tan fort y tan pur com he sentit y torn sentí per na Margalida? ¡Ah, pòbre atlòta! Ella que m'estimava tant, quant haurá sufrí! Més ja 's cayguda, gracies a Deu sa bèna que cegava es méus uys. Basta ja.

Y diguent axò amb so còr traspasat de dolor s'ajonoyá, y un mar de llágrimas inundava sa séua cara.

—¡Quantes vegades hauré ofès a Deu amb sa méua mala vida! (deya.)

Y arrepenit resolgué mudá de costums y fé una vida cristiana amb compaña de na Margalida, amb la qual havia resòlt y jurat a n'aquell moment a sa presència de Deu, de no tení altre espòsa sinó ella.

Amb aquest propòsit alsá els séus uys a Maria Inmaculada y demanantli que li ajudás y donás forsa per cumplí tot lo que s'havia proposat sortí de l'Iglesia y se dirigí a ca na Clementina.

Amb pòques paraules li digué sa séua resolució.

—Creumè, (deya ell;) jò no te poria fé felís; jò estimava un' altre, y l'estimava desde nin. Es casarmè amb tú era solament per complaure es méus pares qu'aferrats a s'interés volían una atlòta més rica que sa qu'havia elegit es méu

còr. Mes ara he conegut que no devía enganarvós més.

Y procurant escusarsè lo milló que sabé se despedí d'aquella atlòta que com una estorada y amb ses llágrimas a n'els uys havia escoltada s'estraña relació d'En Ramon sense tení paraula que contestarli. ¡Ah! no vos poreu figurá lo que na Clementina l'estimava ja. Aquell sense fé cas d'ella partí com un cobuet y se presentá a n'els séus pares. Sense turbarsè los explicá sa séua firme resolució de casarsè amb na Margalida y ses rompudes relacions amb na Clementina. ¡Oh! aquells pares quedaren frets.

—¡Tú ests un lóco! (li deyan.) ¿Que dirá sa gent?

Mes aquell, demostrantlós es desitx que tenia de torná seguí una vida cristiana y d'essé un fíy obedient y un espòs amorós, sentí a la fi d'aquells pares s'aprovació y es consentiment de casarsè a n'es séu gust. ¡Ah! no vos poreu pensá s'alegría d'aquell pòbre atlòt. Corre depressa a veure na Margalida. Torná parlá amb ella, y aquell amor puríssim torná dominá aquells còrs tan sensibles y apassionats.

Després de poch temps d'havé succehit axò, En Ramon y na Margalida quedaren units pera sempre amb sos llasos del sant matrimoni.

Na Clementina heu sabé y plena de disgust resolgué tancar-sè dins un convent. Bé n'hi féren de reflexions; hé s'hi oposaren els séus pares, però rès la fé mudá. Ella deixant ses pompes se retirá del mon, y al cap de poch temps prengué es vél blanch a un convent de Carmelites descalses.

Passá es temps y pareixia que totes ses desditxes ja s'havian acabades p'En Ramon, però no era axí.

Havia passat poch més d'un any, y sa salut de na Margalida era molt delicada. Tants de sufriments havian mòrt aquella pòbre criatura. No bastá per torná s'alegría a n'aquell còr, ni s'essé espòsa d'En Ramon, ni es verdadé amor qu'aquest li tenia, ni es remeys, ni rès creat fonch capás de fé cobrá sa salut a n'aquella pòbre criatura. Una fèbre consumí sa séua ecsistència, y després de

havé viscut poch més d'un any en compaña des séu estimat espòs, espirá com una sauta dins els brassos d'aquest. No vos poreu figurá es desconòl d'aquell pòbre atlòt. Tot havia acabat per éll.

Per una rara casualidat, poch díes després d'havé mòrta na Margalida, na Clementina havia professat. Ses pòrtes des convent s'havian tancades pera sempre per aquella jove tan hermosa. Es séu nòm estava borrat pera sempre del mon. Sor Maria de la Mercè era es qu'havia prèns en sa séua professió. Aquella mònja fonch un modèlo de virtuts y humildat. ¡Ah! qu'estava de satisfeta d'havé canviat sa vida de desengañs é inquietut amb sa qu'ara tenia de pau y dulsura.

Quant En Ramon sabé que na Clementina havia professat, esclamá:

—¡Oh! dues dónes m'han estimat y a ses dues les he perdudes pera sempre amb sa méua mala vida. Elles, miranthó bé, están milló que jò: una es a n'el Cèl, s'altre ha cercat es verdadé camí per arribarhi. ¿Y jò, tonto, que faré si me qued al mitx del mon? ¿Encara més desengañs? ¿Encara més penas? ¡Ah! no. Jò també vuy assegurá una vida milló, y d'aquesta manera un día poré aná a reunirmè amb sa séua compaña a n'el Cèl.

Fèta aquesta resolució arreglá ses séues còses y cercá sa soledat des camp a una possessió lluny de Ciutat més de sis hores y distant d'un poblet méns d'un quart. Baix d'una cordillera d'altivoles muntañes, entre oliveres y garrovés, s'hi axecavan ses clivellades parets de una casa forana. Allá elegí y determiná En Ramon acabarhi es séus díes. Ses séues rendes pensá emplearlès amb aconsolá a n'es desgraciát y en fé òbres bònnes y axí heu fé; des cap de poch temps aquell jove abans tan elegant, tan alegre y tronera, digamhó axí, semblava un verdadé hermitá dins aquella soledat. Sa mòrt des séus pares el posá amb posició de quantiosos bens. Mes éll no mudá de vida. Ocupat en millorá ses séues tèrres y en repartí es séus productes amb òbres de caritat, era estimat y respetat de tots es qui el coneixían. Tot era p'es

pòbres. Aquell poblet el tenia com un angel protectó; sa séua Iglesia quedá renovada y embellida a còstes séues; amb una paraula, En Ramon trasformá aquelles soledats amb un verdadé paradís. ¡Oh, y com se tenia per felis! No haguera camviat aquell pau ni per tots es bens del mon ni per ses més encumbrades distincions. Entre aquella gent rústica y senzilla respirava sa verdadera fé evangèlica y sa verdadera humildat cristiana. Mes ¡ay! no cregueu qu' En Ramon a pesá d' essé tan bõ no fós calumniat. ¡Oh! si; ell heu va essé y molt. Es séus antichs coneguts se burlaren d' ell vejentlõ tan humil y tan fervorós. No faltafen llengos verinoses que per denigrarlõ s' inventaren qu' allá, en ses séues jovintuts, amb un desafiõ havia mòrt un homo, y ara, plé de remordiments, havia emprés aquella austera vida; altres que perqu' havia mòrt sa dòna de disgusts..... y moltes més calumnies per l' estil.

Mes éll de rès fé cas. Seguí sempre p' es verdadé camí de sa virtut sense turbarsé per rès. Modèlo de resignació disfrutá aquella verdadera tranquilidat, que 'n vá se pretén trobá amb sos bens y riqueses del mon y amb sa volubilitat é inconstancia de ses séues criatures.

UNA SEUVATGINA.

—¡Ay, qu' es de fosca y farestal
Qu' es de negre aquesta nit!
Ni una petita estrelleta
Se veu brillar Cèl endins!
Cau la pluja y lo vent siula.
¡Quin rendó que fa tant trist!
¡Quins trõns y quines centelles!
Auém, maretá à dorquí.
—No tengues pòr filla méua.
Calma prest ton esperit
Y no temes, may, no temes,
Quant ton còr está tranquil.
Si vòls de ta bona mare
L' amorós consell seguir
Sòls à Deu sempre has de tème
Qu' ell guarda de tots perills!

MESTRE ESCRIVIU.

(Antes Mèstre Juan Escrivia.)

XEREMIADES.

Reunida sa Junta de Redactós de L' IGNORANCIA, resolgué comensá es quart Tom d' aquest Setmanari, introduhint millores en benefici d' els séus lectors, vista sa aceptació que continuava mereixquent de tothòm. S' actual directó doná ses séues rahons per deixá d' esserhó del Tom quart y li varen essé ateses per sa Junta, nombrantsé nõu directó; per lo mateix desd' avuy tots els corresponsals y demés persones que vulgan enviá escrits à n' el Setmanari

farán favó de remetrellós à s' Administració d' aquest periòdich, Cadena de Còrt, número 11.

Es nõstros Retgidós en trobá llet adulterada en lloch de tirarlè, perque no fassa mal à ningú, l' envian à ses dõnes de la Pietat. ¿Que deuen tení es ventrey à pròva de compostures, ó sa carn d' ase, aquestes pòbres dõnes?

Els qui fan de testimònis qu' estigan alèrta à n' els Balles de ses viles que n' hi ha qualcun que no vòl testimònis, y si 'n trõba los fa dú à sa presó. Per lo mateix, alèrta mosques.

Amb aquest número acaba es Tercé Tom d' es nõstro modest Setmanari que ha obtengut sempre d' el públich més favor que no se merexia, segurament perqu' ha procurat dí ses veritats à tothòm.

Va comensá amb pòchs Redactós encara que bõns y amb uns quants corresponsals. De cada día sa séua redacció ha anat augmentant de personal y de material, y avuy se pòt dí que baix de aquest concèpte té sa vida assegurada.

Ha enseiat de lletgí es mallorquí à tothòm, y molts comensan ja à sebrerlõ escriure, qu' encara es més dificil. Els redactors mateixos no creyan que tengúes tanta vida, y com regoneixen es bé qu' ha fet y es qu' encara pòt fé, están resòlts à fé tota casta de sacrificis perque pas envant y se col·lòch à sa altura que se deü havé de col·locá amb el temps, perque sia sa baga que mos ferm à tots amb s' amor y sa civilizació verdadera de sa nõstra terra.

COVERBOS.

Un señó escrigué à un amo en castellá aquestes festes que li enviás «cuatro pares de gallinas.» L' amo li enviá quatre galls véys, amb uns esperons d' un forch.

Quant el va veure li digué:

—Sant homo, ¿y que fèreu? Vos demanava vuyt gallines y m' enviareu quatre galls.

—Ah, no señó. Vosté perdon. Jõ encara duch sa carta demunt. Mirlasé que diu: «cuatro pares de galinas.» Y es pares de ses galines son els galls.

Si hagués escrit en mallorquí, axí com nõstros, rès d' axõ li haguera succehit.

Quant hey havia tanta febre per posá à sa Rifa de Nadal, se reuniren varies criades à menjencar ses séues esperan-

ses. Totes duyan s' idèa demunt es nas de que qualque còsa los havia de tocá, al manco s' *aproximissió* ó es *reintengo*. N' hi havia una que ja se feya fé es cantarano, y ja volia comprá s' *Historia de Matilde*, y una reconera per posá sa llumanera perque prest s' havia de casá; per últim comparegué una joveneta guapeta, de cabeyss onats, y més llesta que totes ses que formavan es rotlet, y los diu:

—Allòtes: ja poreu fé y desfé; si trèch sa gròssa, ja he determinat à ne quin Bauch he de dú es doblés per més seguretá.

—¿Y about los vòls col·locá? (preguntá sa més véya.)

—Ydò, ja heu sabeu, à n' es *Banch de s' Oli*. ¡Ja's de rahó! Mirau si he filat bé la còsa!

—Rès més acertat, (respongueren à còro ses tertulianes.) Y à n' els altres que los s' en dugan.

Quatre camarades de diferentes nacions, y qu' haviau estodiad plegats, un día se toparen à un cafè, y com es natural, tots se demanaren per sa salut y per sa séua professió; un era metge, s' altre mèstre d' escòla, s' altre enginè,... ¿y s' altre?... s' altre no deya rès.

—¿Y V., en qué se ocupa? ¿qué profesión ha escogido? ¿qué eres?

—¿Quièñ? ¿Yo?... yo?... yo soy quinto de España.

Y tots quedaren amb sa boca ubèrta perque no 'u entengueren.

—¿Còm es, (preguntaren à un soldat soiz,) qu' à sa vòstra terra son tan bõns tiradós?

—¡Oh! perque allá feym ecsercisis posant à n' el *blanco* es retrato de sa sògra.

—¡Ah!.....

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DRS NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Molt milló es perdoná que tení rencor.

SEMBLANS.—1. En que té canons.
2. En que 'l fan ballá.
3. En que mossega.

TRIANGUL....—4. En que s' umplan de carn.
Ventaya-Ventay-Venta-Vent-Ven-Vé-V.

XARADA.....—Co-ma-ra.
PREGUNTA.....—Es de sa sal.
CAVILACIÓ.....—Bestard.
ENDEVINAYA.—Un xigarro.

Dins aquest tom, ademés de lo que conté sa taula alfabètica siguent, s' han publicats: 488 xeremiades; 248 covèrbos; 79 geroqlifichs; 516 semblanses; 5 quadrats de paraules; 69 cavilacions; 66 fugues de lletres; 79 endevinayes; 78 crides; 5 anuncis; 5 anagrames; 44 trianguls de paraules; 61 xarades; 77 preguntes; 5 logogrifos; y 1 cifra.

TAULA ALFABÈTICA

de tot lo contengut en aquest tercè tom de L'IGNORANÇIA que comprèn des nùms. 161 fins el nùm. 240
corresponents à sa temporada de 8 Juriòl de 1882 à 12 Jané de 1884.

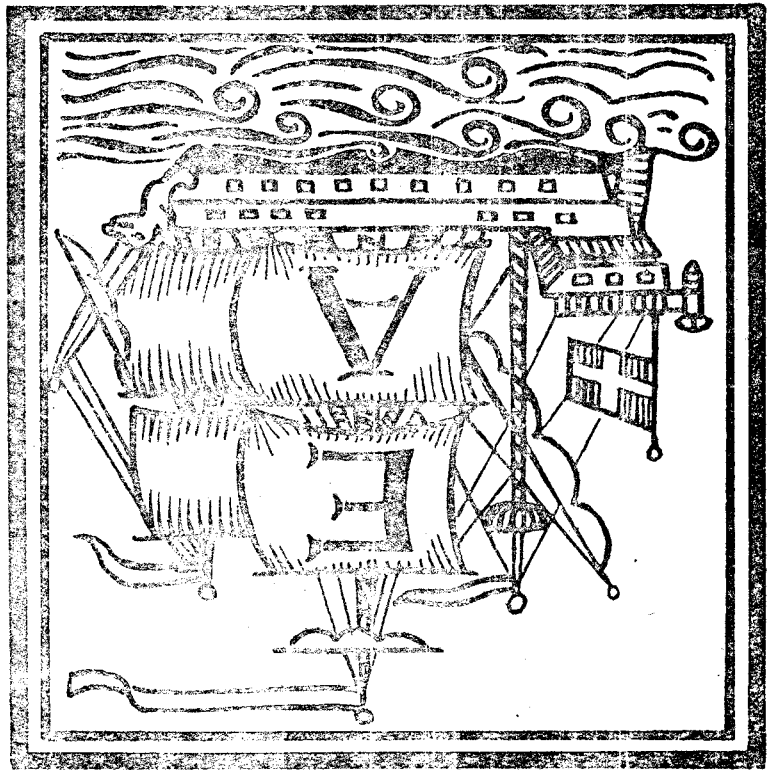
ESCRITS EN PROSA.		D' EN GUIEM BENINOY.		DE POQUET y CLARET.	
	NUM.º		NUM.º		NUM.º
Carta notable	191	Conversa de dos pagesos.	199	¿Que'n tendrèm d'aygo?	171
DE A ANA.		DE H.		Un congrés de dònnes.	173
DE DON ALEIX LLULL.		Madò Misèria.	182	S' estèl amb còua.	174
Classes d' ametters de Mallorca y frayts que fan.	200	DE JUAN DE DEU.		Carré des Banch de s' Oli	180
DE A. M. P.		Calamitats.	207	Dins un tren.	207
Es mòros vénen.	197 y 198	DE J. RITA SUEG.		D' UN RONDAYÉ.	
ANÒNIMS.		Sa llejenda des Còlera	222	Sa botella miraculosa.	164
Carta notabilíssima	176	Un sòmit	225	Sa teoria y sa práctica	173
Remey per curá mal de caixal.	187	DE MESTRE JUAN ESCRIVIU.		Memòries d' una crida	181
Cartes notables.	193 y 220	Un bossí d' història d' una pessa de dos	207	¡Heu farán. No heu farán!	183
Invocacions de la Vèrge Marfa en Mallorca	215	Qualque còsa.	209	Un ase la se va menjá	184
Miracles de la Mare-de-Deu de Lluch	213 y 214	Pensaments.	221	No la cerques per dins balls.	187
DE AREMICH MORAPS Y SEJA.		Un pòch de tot.	258	Còpia d' unes ordonances.	191
Na Maria	231	DE K.		Ses persones ilustrades.	193
Un pòbre errat de contes.	236	Carta d' un estudiant.	206	Sa rondaya d' els tres moixos	196
DE UN ATREVIT.		DE LUDOVICO.		S' interés es mala bèstia.	216
Mòdes.	208	Consequències d' es lujo.	212	DE SA REDACCIÓ.	
Vocabulari en vers.	234	D' UN LLORENS MAL CASADÍS.		Certámen de L'IGNORANÇIA.	161, 162, 163, 168, y
DE AYGORDENT.		Axò va per elles.	165	Lo del dia.	232
Tot pòt essè.	161	Al Escel·lentíssim Señor Don Sileneio.	168	DE REXIMPLE.	
DE BARULLO.		Mallorquins, á Lluch á Lluch.	215	Hòmes, homonets y homoniquèus.	210
Adios Born.	175	D' UN MASCARAT.		D' UNA SEUVATGINA.	
Una reunió de confiansa.	227	Sa Comissió de monuments.	217	Axò va per ells	164
DE CLARET Y POQUET.		Mes sobre sa Comissió de monuments.	219	Estravagancies	167
Santa Praxèdis.	163	DE L' AMO 'N MARCH DE SON BAÑA.		Ses tres branques verdes	215
DE M. DULEY.		Baños y baños.	166	Desditxes.	239 y 240
Ses sògres d' avuy en día.	170	D' UN MALLORQUÍ.		DE EN TIANET.	
S' Ilusió.	206	Lletgiuhó.	206	Es cègo de Bellver	220
DE ESTODIANT DOBLEGAT.		DE NAUJ ERTSEM.		D' EN TINET.	
Correspondència de Barcelona.	185, 201, 212 y	Correspondència de Felanitx.	191	Mares, maretes y maragasses	227 y 228
DE DON BARTOMEU FERRÁ.		D' UN NEBOT D' ES RONDAYÉ.		DE T. T.	
Comunicat.	169	La vida del mariné.	178 y 179	Es sestetos.	207
DE F. G.		DE NEMO.		Sa formiguera.	179
Quart manament.	190	Quin estiu.	162	Es presidi á Sant Francesch	188
Congrés famellut.	195	DE 'N OT NET.		Cocarròys.	194
Un mal bossí.	196	Bòna llimosna.	180	Paga é cala	195
Lo Calvari.	198	D' EN PEP D' AUBEÑA.		Xauxa.	204
Pòbres de pòbres.	201	Un viatge de recreo.	161 y 162	Eureka.	208
Cuadret de costums.	203	Es carro de la Beata.	165	Els bandetjats	211
El Purg· tòri del Art.	205	Sa festa de Sant Matgí.	167	Més música	211
Les Vèrges.	228	Sa maleta des Còmpte	171 y 172	Desequilibri	214
Es Teatro.	229	La vila de Soller.	174	La Sèu plena d' òus.	224
Pensaments.	229 y 231	Un duro á conta y mitat.	175 y 176	Fòra usurers.	234
Arquitectura clàssica.	231	La mòrt.	177	D' UN XEXANTI.	
Una romántica.	233	Ses botines de na Pèpa.	181	Aqueixes novèlles.	223
Dòna Veritat.	235	Sa Missió.	183	DE ***.	
Un ateo.	236	La fi del mon.	184	Rondaya	183
D' UN FERIT D' ALA.		Ses bones festes	185	Cartes notables	185
Rondaya.	226	Es fèrro carril mallorquí.	186	Esperansa.	232
DE FIGUERETES.		Es día d' els Reys.	187	DE *.	
Una paraula franca	235	Sa donació.	188 y 189	En Ramon Llull.	212
DE GAÑA D' ARAÑA.		Un àngel.	189	ESCRITS EN VERS.	
Una maneta á ses dònnes.	168	Sa botella de ví bò.	190	D' UN AMICH MEU.	
DE MESTRE GRINOS.		Es carnal y sa corema	192	Epigrames.	164
Retgles d' economia privada.	182	Sa penitència d' es sigle XIX.	194	DE D. A. V. AMER.	
Es conte de l' any.	186	Sa nevada.	197	A mos fill.	239
Broma elástica.	191	Un arrendament.	199 y 200	DE DOS AMICHS VÈYS.	
Petició.	192	Els bastaixos nòus.	203	La festa de Sant Bernat.	167
Crònica curiosa	200	Còses fondes.	209	DE A. M. P.	
Un bòn consej.	205	Es terremoto d' Ischia.	223	Carta à un poeta.	184
Sa mentida castigada y sa veritat premiada.	204	Es terremots	224	A mon estimat mestre Don Jaume Lluch.	216
Ganga estraordinaria.	205	Els mòrts.	230	ANÒNIMS.	
Quatre paraules sobre es jòch.	218	La fònt de la vila.	237	Epigrama.	211
Sa pò-no es rès si la vòlen veure.	215	D' EN PEPET.		Cansó popular de la Vèrge.	213
Un etsèrcit de lladres.	226	Attacus pernyi	209	Sa gent del còlera.	216 y 217
Tal còm se sembra se cuy.	229	DE PEP DE TOTS		Molts anys.	217
Un cas raro y original.	234	Historieta.	201 y 202	Quatre ponselles.	221
Quin vòl dí n' ha de sentí.	237	Ses novèlles.	221	Aguinaldo.	258
Còses més amargues que sa fel.	237	Dos camarades.	222	DE N' ADRIANA.	
Declinació d' es borratxo.	238	Armadians y espanyols	250	Entremès.	221
Betlèms.	239	DE PEP BLAU.			
		Quant es madura cau.	232		
		DE PANCHITO.			
		Un metge.	169		

Epigrames.	D'UN ARRAVALENCH.	231
Axò va per ell	D'ANGELA ROBIOL.	168
Recòrds d'una cansó.	D'UN ATREVIT.	191
Bona excusa té es malalt.		192
Uns quants mots de veritat.	D'EN BIEL.	211
Epitafis.	D'UN CABALLERO ANDANTE.	231
Comparansa.	CASTAÑOLERA.	213
Epitafis.	DE M. DULEY.	178
Epigrames.		161
Sant Ròch dèya à Sant Silvestre.		169
Cantarelles.	DE E.	187
Ponselletes.		163
Epigrames.	DE ELL.	174
Epigrames.	D'UN ALTRE ELL.	170
Homeopatia.	D'UN ESTUDIANT DOBLEGAT.	163
Epitafis.	DE MESTRE ESPERANSA.	250
A. B. C.	D'UN EMPLEAT D'ES CARRIL.	232
Quatre veritats à n'els jugadós.	DE NA FLORETA.	257
Consey.		168
Sa conquesta.		188
A una Seuvatgina.	D'EN FEROSTAS.	222
Vergoña y descaro		170
Epitafis.		178 y 250
Epigrames.		193, 215 y 231
Una petaca per mòstra.		194
Cercá llana y romandre tós.		207
Llamentos d'un véy casat.		215
Còses del món.		226
Un ramellet de ponselles.		227
Els cinch actes del drama de la vida.	DE UN FULANO.	174
Felanitx.	DE F. A. P.	187
A na Catalineta Bosch y Sansó.	DE F. G.	189
Carnaval.	D'UN FUMADÓ.	193
Un xigarret.	DE MESTRE GRINOS.	205
Epigrames.		181, 187, 192, 197, 203, 204 y 208
Caprítxos d'atlòtes.		190
Llamentos d'una jamona.		201
Sa vida d'es pasió.		203
Religió metafòrich de la mòrt.		229
Epitafis.	D'EN GERÒNI TÒNI.	250
Ses quatre retgles.	DE G. A.	203
Venjansa.	DE H.	224
Es lleons.		166
Soneto de pèu forsat.	D'UN HOMO SULL.	171
Epitafi.	DE JUAGASA.	251
Cant.	D'EN JORDI DES RECÓ.	193
Rundaya.	D'EN J. B.	181 y 210
Epigrama.		185
Pòbres de pòbres, va dí Sant Pere.		193
No tenen perdó de Deu.	EL SENT JINJOL.	194
Epigrama.	MESTRE JUAN ESCRIVIU.	222
Sa Pageseta.		208
Doctories d'un pagés.		220
Anyoransa.		220
Fogonèus.		221

El Pastor.		222
***.		240
Resnècte à sa velluria.	DE K. W.	184
Lleña à ses dònes.	D'UN LLORENS MAL CASADIS.	162
Comparansa.		162
Un mercat de dònes.		165
Un famellut.	D'UN LLUCHMAJORÉ.	167
Veritats amargues.		212
Codolada.		221
Pregunta y respòsta.	DE M. N. Y P.	221
Vèssa.		182
El Jurament de lo Conqueridor.	DE M. N.	238
Gòigs à la Vèrge de la Grada.	D'UN MENESTRAL.	183
Epigrames.	DE JUAN MESTRE Y MESTRE.	187
Los tres viatges des bot Amor.		228
Epitafi.	D'UN MANUSCRIT VEY.	231
Dècimes desbaratades.		253
Glòses desbaratades.	DE NAUJ ERTSEM.	258
Epigrames.		161
La ocasió fá pecá.		172
Ma fruyta.		173
Sa tòrtora y sa dòna.		180
Ases.		190
Escena no sé quantes de sa comèdia no sé quina.		192
Mon amor.		195
Declaració d'amor.		196
Fruyt y penitència d'aquesta corema.		197
Lo mèu bot.		218
Carta de passa-temps.	DE NAUJ SUOT.	225
Epigrames.	D'UN NEBOT D'ES RONDAYÉ.	161
Demunt es Mòll.		175
Un ciutadà y un pagés.		176
Pòbre vell.		180
Còm més fan manco en tenen.		195
Sa despedida.		209
Les dos doncelles.	DE NOBODY.	212
Epigrames.	D. N.	213
Epitafis.	DE 'N OT NET.	178
Defènsa de ses dònes.		164
El dissapte.		174
El dia d'els mòrts.		177
A la Vèrge de Monserrat.		185
Ases y soméres.	D'EN PEP D'AUBEÑA.	189
Quatre ponselletes per una corona de dòl.		179
Es coll de la batalla.		186
Porto-Colom.		188
Una venjansa bárbara.		196
En Pèp d'Aubeña.		199
A n'Ayna.		200
Un molí de vent.		202
Epigrames.		204
Els Reys.	DE PERE D'A. PENYA.	239
Poncelles per una corona de dòl.	DE POQUET Y CLARET.	231
L'àngel y el miñó.		178
Un bon consey.		203
Epitafis.	DE TRES PERDUTS.	250
La aubada.	D'UN PERDUT TOT SOL.	161
La égira.	DE PEPA ANGUSTIES.	161
Poesía remesa.	DE PAU PERE PÍFOL.	168
A n'els téus uys.	D'UN PAGÉS.	169
Glòses.		172

Epitafis.	DE P.	177 y 251
A mon amich A. B. P.	DE P. A. C.	176
Es mèu cusset.	D'UN PETISCURRIS.	178
Glòses.	D'EN PERE.	186
Epigrames.	DE P. P Y M.	218
A Nòstra Señora del Rosari.	DE P. G. F.	226
A les Santes Vèrges.		228
Clamors de les ànimes del Purgatòri.		230
A les santes ànimes del Purgatòri.		250
Al Esperit Sant.		231
A Maria Puríssima.		232
Lo Sant Advent.		234
A la Puríssima Concepció.		235
A la Santa Esperansa.		237
A lo neixement del Fill de Deu.	DE PERE PASCUAL.	239
Epigrames.	DE P. R. G.	231
A ma estimada amiga F. M.	D'UN REDACTÓ.	252
Als ignorants.	D'EN RICARD CRUEÑES.	163
S' envèja y en Figaró.	D'EN SILENCIO.	225
Una ponsella.		161
Carta à Don Llorèns mal casadís.	D'UNA SEUVATGINA.	166
Papayones.		173
Epigrames.		164
Un ex-enamorat.		168
A la mare del mariné.		169
Recordansa.		173
A Son Quint.		185
A mon estimada amiga P. R. y S.		191
Comparansa.		194
Una escena de sa comèdia del mon.		198
A la Vèrge de Lluch.		214
A Magdalena Mateu.		219
Contestació à una Floreta.		224
A ma estimada amiga C. G. de M.		234
Un sòmit.		235
A una tòrtora.		236
A n'el miñonet Jesús.	DE SUOT ARRAVALENCH.	237
Llamentos d'una fadrina.	DE TÒ Y ELL.	227
Soneto de pèu forsat.	DE TÒFOL CALIU.	171
Carta.	DE TÒNI VICENS SANTANDREU.	205
Vuytenes à la Santíssima Trinitat.	D'EN TINET.	206
Lo engañós qu'es el mon.		209
Glòses.		215
Carta.		220
A ma estimada.		234
S'ambició.	D'EN TRESCALESTOTES.	238
Una música à les Vèrges.	D'UN VÉY.	228
Soneto de pèu forsat.	D'EN VICTOR VALENZUELA.	171
Una llimosna p'el pòbre cègu.	D'EN VELIS RÒLIS.	204
A ma germana.		213
Poesía.	DE X.	215
Glòsa popular.		162
Fadrinets badau els uys.		208
Dècima.		208
Epigrames.		231
Glòses que cautan els segadors.	DE XARÒGAS.	164
El carro triunfal de la Beata.	DE UN XEXANTI.	219
Tot passa.	DE ***.	229
A na ***.		236

D E • A Y E R

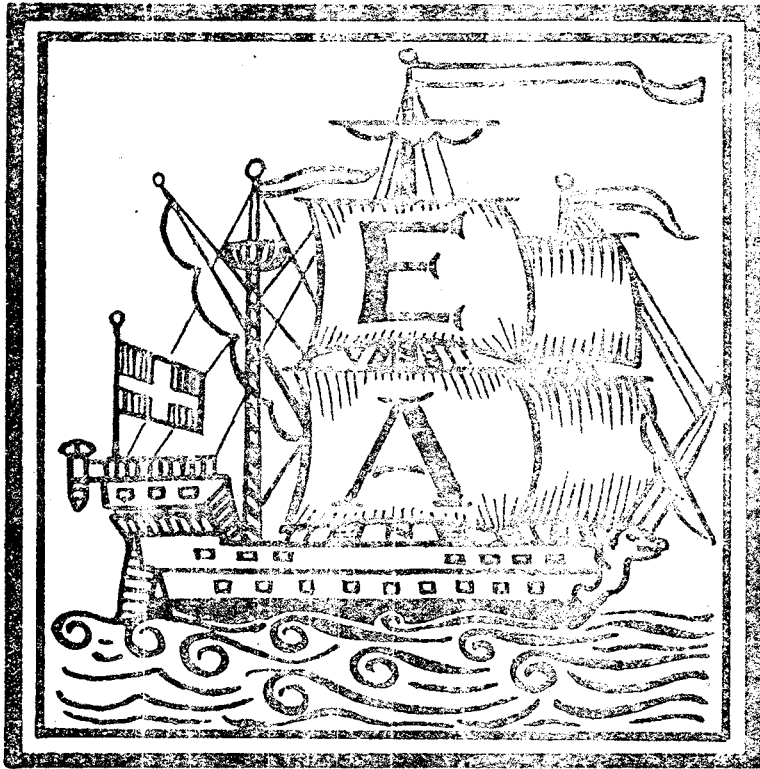
D E • A Y E R

EDICIONES

EDICIONES

D E • A Y E R

EDICIONES

EDICIONES

D E • A Y E R

